

2425
1. Bneziusko

SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W WARSZAWIE
01-161 Warszawa, ul. Obozowa 57
tel. 22 622-49-61 do 4
NIP: 526-16-56-044, REGON: 010937000

SRON
URZĄD MIEJSKI W NASIELSKU
Wpłynęło dnia 2023-04-19
Nr 3321 zał. 1
BIURO OBSŁUGI INTERESANTA

Warszawa, dnia 12 kwietnia 2023 r.

KOA/2868/Os/22

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie

w składzie orzekającym:

1. Katarzyna Słowińska - Szary - przewodnicząca (spr.)
2. Ewa Górecka - Miszczak - członek
3. Barbara Głuszcak - Płóciennik - członek

działając na podstawie art. 127 § 2 w zw. z art. 17 pkt 1 k.p.a., art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022.559) oraz art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018. 570), po rozpatrzeniu odwołania ..... od decyzji Burmistrza Nasielska nr 11/2022 z dnia 26 maja 2022 r., odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce o nr ew. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk

orzeka:

na podstawie art. 138 §1 pkt 1 k.pa. utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji

UZASADNIENIE

W sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Wnioskiem z dnia 24 listopada 2014 r. .... wystąpili o wydanie decyzji i o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce nr 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk powiat nowodworski.

Decyzją z dnia 20 lipca 2016 r. nr 199/2016 Burmistrz Nasielska ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce o nr ewid. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A,

gmina Nasielsk. Powyższa decyzja została utrzymana w mocy decyzją Samorządowego kolegium Odwoławczego w Warszawie wydaną w sprawie KOA/2979/Oś/16. Na decyzję Kolegium została wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem wydanym w sprawie akt IV SA/Wa 3254/16 utrzymał w mocy decyzję Kolegium i poprzedzającą ją decyzję organu I instancji. Od wyroku WSA została wniesiona skarga. Wyrokiem z dnia 8 stycznia 2019 r. wydanym w sprawie II OSK 3247/17 Naczelny Sąd Administracyjny uchylił wyrok NSA oraz zaskarżone nim decyzję SKO wydaną w sprawie KOA/2979/Oś/16 oraz decyzję Burmistrza Nasielska z dnia 20 lipca 2016 r. nr 199/2016.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy po wyroku NSA Burmistrz Nasielska decyzją z dnia 26 maja 2022 r. nr 11/2022, odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce o nr ew. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji wskazał, iż przedstawiony raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce nr 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk powiat nowodworski nie spełnia wymagań wskazanych w art. 66 ustawy *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*.

Od powyższej decyzji odwołanie z zachowaniem ustawowego terminu do jego wniesienia złożyli _____ i wskazując, iż w sprawie nie zostało przeprowadzone postępowanie dowodowe.

Rozpatrując powyższą sprawę Kolegium zważyło co następuje:

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zwanej dalej ustawą lub ustawą u.o.u.i.ś.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 *Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (które to przepisy mają zastosowanie w niniejszej sprawie) należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, dla których realizacji wymagane jest

uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i dla których sporządzenie raportu może być wymagane.

W postępowaniu, ocena okoliczności faktycznych dokonywana jest w oparciu o przygotowany raport, który stanowi istotny środek dowodowy i który organ obowiązany jest uwzględnić przy wydawaniu decyzji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, a więc pozytywna decyzja wskazująca, że planowane przez inwestora przedsięwzięcie może być realizowane na warunkach w niej określonych jest wydawana wówczas, gdy zostaną spełnione wymogi określone w 80 ust. 1 ustawy u.o.u.i.ś.

Stosownie do treści art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Według wymagań określonych przez ustawodawcę organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach ma obowiązek wziąć pod uwagę m.in. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Organ wydający decyzję środowiskową opiera więc swoje ustalenia i oceny w zakresie wyznaczonym w art. 62 ust. 1 ustawy właśnie na treści raportu. Raport jest najważniejszym dowodem w sprawie i jego racjonalność, logiczność, obiektywizm przedstawionej przez inwestora argumentacji powinien być poddany wnikliwej analizie organu wydającego decyzję, w szczególności pod kątem zawartości wyszczególnionej w art. 66 ustawy. Raport powinien uwzględniać wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Raport powinien być wszechstronnie przeanalizowany przez organ decyzyjny, a pojawienie się wątpliwości co do jego kompletności, czy rzetelności ocen w nim przedstawionych, zobowiązuje organ prowadzący postępowanie w pierwszej kolejności do uzupełnienia materiału dowodowego w celu rozważenia wszelkich niejasności w stanie faktycznym sprawy.

Nadto skład orzekający wskazuje, iż określone wprost w ustawie podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej (art. 80 ust. 2, art. 81 ustawy) nie mają charakteru wyczerpującego. Dotyczą one przypadków, gdy decyzja negatywna wydawana jest mimo tego, że nie ma wątpliwości co do kompletności wniosku i stanowiącego jego podstawę raportu

oddziaływania na środowisko. W przypadku więc, gdy ustalenia raportu są niekompletne i nie pozwalają wyjaśnić charakteru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, zachodzi zdaniem sądów administracyjnych zgodnie z przyjętą linią orzecniczą, samoistna przesłanka do odmowy wydania pozytywnej decyzji środowiskowej, jeżeli wnioskodawca nie uzupełni raportu na wezwanie organu.

Przypadek braku uzupełnienia raportu przez inwestora, pomimo wezwania przez organ, ma miejsce w niniejszej sprawie. Podczas ponownego rozpoznawania sprawy organ I instancji zgodnie z zalecaniami Naczelnego Sądu Administracyjnego przeprowadził ponownie postępowanie w zakresie oceny raportu w szczególności jego zgodności z wymaganiami wynikającymi z art. 66 ust. 1 pkt 5-8 i 17 ustawy. Inwestorzy pismem z dnia 26 kwietnia 2019 r. r. zostali wezwani przez organ I instancji do uzupełnienia raportu w zakresie m.in. wskazanie analizy racjonalnego wariantu alternatywnego, porównanie oddziaływań analizowanych wariantów.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie inwestorzy złożyli w dniu 5 lutego 2020 r. uzupełnienie raportu (uzupełnienie raportu o oddziaływaniu na środowisko z dnia 30 stycznia 2020 r. w aktach sprawy, segregator nr 4 poz. 128 w Metryce sprawy). Ponadto pismem z dnia 27 stycznia 2020 r. organ I instancji wezwał do dodatkowego uzupełnienia raportu. Na powyższe wezwanie Inwestor udzielił odpowiedzi w dniu 14 lutego 2020 r. W piśmie tym inwestorzy odnieśli się do wezwania organu wskazując w nim punktu uzupełnienia raportu, które odnoszą się do poszczególnych punktów z wezwania z dnia 27 stycznia 2020r.

Uzupełnienie raportu o oddziaływaniu na środowisko z dnia 30 stycznia 2020 r. oraz wyjaśnienia przedstawione przez Inwestorów w piśmie z dnia 27 stycznia 2020 r. były przedmiotem oceny sporządzonej na zlecenie organu I instancji przez wyspecjalizowany pomiot Instytut Ochrony Środowiska Państwowy Instytut Badawczy. Uwagi i wnioski zostały zawarte w Koreferacie do „Raportu o oddziaływaniu na środowisko dla postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia: Budowa dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce o nr ew. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk, powiat nowodworski, woj. Mazowieckie sporządzonego przez Biuro Geologii i Sozologii „Geotechnika”.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonej decyzji przedstawiony raport o oddziaływaniu na środowisko nie spełnia wszystkich warunków określonych w art. 66 ustawy. Analizując powyższe Kolegium ponownie zbadało, uwzględniając zalecenia zawarte w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego II OSK 3247/17:

1. Raport o oddziaływaniu na środowisko dla postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia: Budowa dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce o nr ew. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk, powiat nowodworski, woj. Mazowieckie sporządzonego przez Biuro Geologii i Sozologii „Geotechnika”,
2. uzupełnienia do w/w raportu,
3. wyjaśnienia Inwestorów
4. oraz znajdujące się w aktach sprawy Koreferaty do „Raportu o oddziaływaniu na środowisko dla postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia: Budowa dwóch kurników wraz z obiektami towarzyszącymi na działce o nr ew. 26 w miejscowości Mazewo Dworskie A, gmina Nasielsk, powiat nowodworski, woj. Mazowieckie sporządzonego przez Biuro Geologii i Sozologii „Geotechnika” z 2016 i 2020 r.

Analiza powyższych dokumentów prowadzi do wniosku, iż organ I instancji zasadnie wskazał, że przedstawiony przez inwestorów raport nie spełnia wszystkich obowiązkowych wymogów określonych w art. 66 ustawy, w związku z czym nie jest dokumentem wiarygodnym i mogącym stanowić podstawę oceny o zakresie i przewidywanych skutkach korzystania ze środowiska w wyniku realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Skład orzekający podziela stanowisko organu I instancji, iż przedstawiony raport o oddziaływaniu na środowisko wraz z jego uzupełnieniem zawiera braki w zakresie skumulowanych w rejonie planowanego przedsięwzięcia oddziaływań inwestycji w zakresie źródeł hałasu (art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy). W raporcie nie uwzględniono wszystkich źródeł hałasu (samochodów dowożących paliwo, pasze, sytuacji związanych z przeładunkiem paszy do silosów, hałasu generowanego w związku z ruchem pojazdów pracowników). Inwestorzy będąc zobowiązani do uzupełnienia raportu w tym zakresie uzupełnienia tego nie dokonali.

Ponadto raport nie zawiera rzetelnego opisu w zakresie opisu analizowanych wariantów uwzględniającego szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania w szczególności brak jest wyników analiz w formie graficznej dla wariantów alternatywnych (art. 66 ust. 1 pkt 5), określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko, a w szczególności w zakresie akustycznym i oddziaływania na powietrze atmosferyczne, emisji do powietrza atmosferycznego oraz nie oceniono oddziaływania na wzajemne powiązania między elementami środowiska (art. 66 ust. 1 pkt 6 i 6a ustawy).

Wskazać należy, że w orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy o udostępnianiu informacji, jednoznacznie nakłada obowiązek opisu trzech analizowanych

wariantów realizacji przedsięwzięcia. Muszą to być warianty: wariant proponowany przez wnioskodawcę, racjonalny wariant alternatywny oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska, łącznie z uzasadnieniem ich wyboru w zakresie oddziaływania na środowisko. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska jest trzecim z wariantów, którego opis powinien zawierać raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Inwestor powinien przedstawić raport, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów. W opisie poszczególnych wariantów powinny być zachowane jednakowe proporcje. (wyrok NSA z 17 stycznia 2017 r. II OSK 988/15, wyrok NSA z 1 sierpnia 2017 r. II OSK 3042/15, wyrok WSA z siedzibą w Rzeszowie z dnia 10 stycznia 2017 r. II SA/Rz 609/16).

W opracowanym raporcie nie opisano wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Co prawda zawarta jest w nim ocena inwestorów, że przedstawiony wariant inwestorski jest racjonalnym wariantem najkorzystniejszym dla środowiska, jednak takie założenie nie spełnia wymogów wskazanych w przywołanym przepisie ustawy. Dla spełnienia ustawowego wymogu przedstawienia opisu 3 wariantów w raporcie nie jest wystarczające stwierdzenie przez wnioskodawcę, że zaproponowany przez niego wariant, w związku z usytuowaniem kurników w ocenie inwestora w najbardziej optymalnej lokalizacji na działce oraz z zastosowaniem odpowiednich instalacji i urządzeń, wydaje się być najkorzystniejszy pod względem oddziaływania na środowisko. Jest to jedynie subiektywna opinia inwestora, która nie znajduje oparcia w treści sporządzonego raportu, gdyż nie wynika tak naprawdę z analizy obiektywnych przesłanek.

Założenie ustawodawcy wydaje się wskazywać, że obiektywnie zawsze istnieje możliwy do realizacji wariant korzystniejszy dla środowiska niż ten proponowany przez inwestora, dla którego przecież względy ekonomiczne, a więc mniejsze wydatki na realizację przedsięwzięcia, a następnie jego eksploatację mają niewątpliwie największe znaczenie. Zawsze więc przy tego rodzaju przedsięwzięciu polegającym na hodowli zwierząt można zaproponować wariant, który stanowi modyfikację tego samego rodzaju przedsięwzięcia, także w zakresie powodującym mniejsze oddziaływania na środowisko. Te alternatywy mogą wiązać się przykładowo ze zmniejszeniem obsady hodowli, zastosowaniem różnej generacji urządzeń.

Wskazać również należy, że w raporcie nie została przedstawiona w sposób jednoznaczny kwestia zagospodarowania obornika w przypadku braku odbiorców. Raport jest nieprecyzyjny, albowiem z jednej strony podano, że „obornik kurzy stanowi wartościowy nawóz naturalny, w związku z powyższym ocenia się, iż znalezienie odbiorców nie będzie stanowiło problemu, a prawdopodobieństwo wystąpienia sytuacji, w której obornika nie będzie można zbyć jako nawozu naturalnego albo jako odpadu do produkcji podkładu do uprawy pieczarek jest

znikome". Nie wzięto pod uwagę w raporcie ograniczonych możliwości wykorzystania rolniczego obornika kurzego w okresie zimowym. Nie wiadomo więc, na etapie wydawania decyzji, w jaki faktycznie sposób będzie zagospodarowany obornik kurzy, a więc nie jest możliwe ustalenie wszystkich możliwych i potencjalnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko. Te okoliczności powinny w sposób jednoznaczny wynikać z przedstawionego przez inwestorów raportu, tak aby organ mógł dokonać wymaganych prawem analiz. Podkreślić należy, że w odniesieniu do rolniczego wykorzystania, w raporcie nie przedstawiono żadnej analizy dotyczącej (oddziaływania na glebę, oddziaływania odorowego i możliwej kumulacji, zważywszy na występowanie w pobliżu terenu inwestycji gruntów rolnych). Nie przedstawiono również żadnych informacji odnośnie możliwości przetransportowania do zakładów/producentów hodujących pieczarki, czy istnieją tego typu zakłady w pobliżu przedsięwzięcia i czy mają możliwości zagospodarowania takich ilości odpadu.

Nadto należy wskazać, iż podjęta przez inwestorów próba analizy oddziaływania odorowego została odniesiona do oceny oddziaływania zapachowego m.in. substancji złowonnych tj. amoniaku i siarkowodoru, tiole, sulfidy, aminy alifatyczne, związki organiczne zawierające siarkę. Jednakże poza wymienieniem ich w raporcie nie ma do nich dalszego odniesienia. Nie odniesiono się w raporcie do emisji siarkowodoru z kurników. Brak jest co prawda norm dla tego związku chemicznego, ale jest to jeden z głównych związków chemicznych wpływających na uciążliwość zapachową z fermy kurzej.

Autor raportu nie dostrzegł, że oddziaływanie odorowe przedsięwzięcia wiąże się z oceną wpływu na zdrowie ludzi rozumiane szerzej, aniżeli wyłącznie zdrowie fizyczne. Tak więc wykazywanie, że brak jest norm odorowych substancji emitowanych przez planowane przedsięwzięcie, nie świadczy wcale o braku wpływu na zdrowie ludzi. Brak norm, na który powołano się w raporcie, nie wyklucza możliwości analizy wpływu emitowanych substancji na środowisko według kryteriów i możliwości wynikających z aktualnego stanu wiedzy, istniejących opracowań naukowych i praktycznych, w tym analiz przeprowadzonych monitoringów istniejących już instalacji.

Podkreślić należy, że art. 62 pkt 1 lit. a ustawy nie odwołuje się do obowiązujących dopuszczalnych norm - substancji szkodzących środowisku, lecz nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich życia oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu. Wskazania wynikające z tego przepisu mają znaczenie dla oceny informacji wynikających z przedstawionych przez inwestorów dokumentów, a jeżeli dokumentacja ta jest niewystarczająca do dokonania takiej oceny, powinna zostać przez inwestorów uzupełniona. Dlatego zaniechanie ustawodawcy w zakresie określenia

obowiązujących norm dotyczących oddziaływania odorowego i określenia jednoznacznej metody ustalania tego oddziaływania nie zwalnia ani wnioskodawcy planującego korzystać ze środowiska, ani organu od dokonania analizy i oceny dopuszczalności realizacji inwestycji, w przedstawionych przez inwestora wariantach.

W tym miejscu należy wskazać, iż istnieją w Polsce i za granicą ośrodki badawcze, z których wiedzy i doświadczenia z zakresu modelowania oddziaływania tego rodzaju przedsięwzięć na środowisko potencjalny inwestor może skorzystać przy opracowywaniu tej części raportu. Możliwe jest wykorzystanie informacji dotyczących funkcjonujących już tego rodzaju przedsięwzięć o zbliżonej wielkości i usytuowaniu w odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej, wykorzystanie np. wyników monitoringu oddziaływania odorowego istniejącego przedsięwzięcia na tle konkretnych uwarunkowań, zlecenie przeprowadzenia analiz oddziaływania odorowego, zlecenie opracowania opinii przez specjalistów z tej dziedziny na podstawie aktualnych badań naukowych. Dopiero więc informacje oparte o analizę rzeczywistego zakresu oddziaływania substancji emitowanych przez planowane przedsięwzięcie, uprawdopodobnione materiałami uwzględniającymi aktualny stan wiedzy, badaniami, opiniami specjalistów mogłyby stanowić podstawę do wnioskowania o istnieniu lub braku znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym zdrowie i warunki bytowania ludzi.

W tej sytuacji uznać należy, że ze względu na wskazane braki raportu, stawiana przez jego autora i inwestorów teza o braku negatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko jest nieuprawniona, nierzetelna, a brak danych i pełnej analizy upoważnia do stwierdzenia, że raport nie spełnia wymogów wynikających z art. 66 ust. 1 ustawy.

Za niezasadne należy uznać zarzuty odwołania, wskazujące na brak rzetelności organu w zgromadzeniu pełnego materiału dowodowego. Uzasadnienie zaskarżonej wskazuje, że odmowa wydania decyzji środowiskowej została dokonana z uwagi na braki raportu, co do których inwestor był wzywany do ich uzupełnienia. Zgodzić się należy z twierdzeniem inwestora, że z art. 7 i 77 § 1 k.p.a. wynika obowiązek organu do podjęcia wszystkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie słuszny interes obywatela oraz wyczerpującego zebrania materiału dowodowego. Niemniej jednak w okolicznościach przedmiotowej sprawy, pomimo wezwania przez organ do uzupełnienia braków raportu, inwestor nie uzupełnił tych braków, co m.in. stanowiło podstawę wydania odmownej decyzji. Jeszcze raz podkreślić należy, że Skład orzekający w całości podziela ocenę organu co do braków raportu w tym zakresie. Podkreślić również należy, że organ nie ma obowiązku prowadzenia postępowania aż do skutku, celem

wydania decyzji zgodnej z oczekiwaniem inwestora. Przeczyłoby to zasadzie szybkości postępowania. Jeżeli inwestor, na zasadne wezwanie organu prowadzącego postępowanie, nie składa wymaganych dowodów, to organ nie może w nieskończoność przedłużać postępowania i korespondować z inwestorem odnośnie spornych kwestii, a obowiązany jest rozpatrzyć materiał dowodowy którym dysponuje i zakończyć postępowanie. W przedmiotowej sprawie inwestor wielokrotnie był wzywany do uzupełnienia raportu, znał stanowisko organu I instancji, który kilkakrotnie wskazał na konieczność uzupełniania raportu.

W ocenie kolegium, odwołujący się nie mają również racji, co do wiążącego charakteru uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w takim znaczeniu, w jakim przedstawił to w stanowisku wyrażonym w skardze. Uzgodnienie ma charakter wiążący w odniesieniu do warunków określonych przez organ uzgadniający, które powinny znaleźć odzwierciedlenie w wydawanej pozytywnej decyzji. Nie oznacza jednak, że organ główny prowadzący postępowanie ocenowe, z chwilą dokonania uzgodnienia przez RDOŚ, traci swoje kompetencje do rozpatrzenia wniosku i samodzielnej oceny czy możliwe i dopuszczalne jest wydanie pozytywnej decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania. Takie rozumienie roli organu uzgodnieniowego jest sprzeczne z treścią przytaczanego art. 80 ust. 1 ustawy. Organ główny i właściwy do prowadzenia postępowania o ustalenie środowiskowych uwarunkowań jest upoważniony do samodzielnej oceny kompletności i merytorycznej zawartości raportu złożonego przez wnioskodawcę. Stanowisko organu I instancji w przedmiotowej sprawie w tym zakresie było więc słuszne. Nadto należy wskazać, iż w uzasadnieniu decyzji organ I instancji powołał dokonane uzgodnienia w sprawie i wydane opinie oraz wyjaśnił, że możliwe jest wydanie decyzji odmownej, nawet w przypadku pozytywnego uzgodnienia.

Zatem biorąc pod uwagę powyższe, w przedmiotowej sprawie uzasadnione było wydanie decyzji odmownej, gdyż pomimo wezwania organu co do uzupełnienia raportu, to inwestor nie złożył uzupełnienia raportu w zakresie wskazanym przez organ. Nie można w tej sytuacji zarzucić, że zaskarżona decyzja odmowna została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, ponieważ nie został ustalony stan faktyczny umożliwiający rozpatrzenie sprawy (raport wymagał uzupełnienia w istotnym zakresie).

Jedynie z ostrożności skład orzekający wskazuje, iż pomimo wskazywania przez organ I instancji oraz podmiot sporządzający korefert, iż raport i uzupełnienie były badane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w czasie ponownego rozpoznawania sprawy przez organ tj. w 2019 r., Kolegium badając złożone dokumenty dokonało ich oceny prawnej przy uwzględnieniu przepisów prawa obowiązujących w dacie wszczęcia postępowania. Powyższe stanowisko wynika z przepisów przejściowych ustawy nowelizującej ustawę udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgodnie z którymi *Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.*

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie instancyjnym, może być jednak zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Wpis sądowy od skargi wynosi 200 zł. Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania, może być przyznane prawo pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz ustanowienie adwokata albo radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek o przyznanie prawa pomocy wolny jest od opłat sądowych.

Skład Orzekający:

1/.....
2/.....
3/.....

Otrzymują:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
8. Starostwo Powiatowe w Nowym Dworze Mazowieckim,
- 9.
10. Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid,
11. Burmistrz Nasielska, z prośbą o zaopiniowanie informacji o dec. z podaniem z art. 74 ust 3f ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku
12. a/a